לא ברגע האחרון — הכנות לקיץ ולחג

אמרתי לכם שכל מה שצריך זה טיפ־טיפה סבלנות? או צדקתי או לא?

השבוע כבר היו איזה 23 מעלות, ובטלוויזיה אמרו שהטמפרטורות עוד יעלו. ומה זה אומר? זה אומר שאנחנו באביב, שזה הדבר הנפלא הזה, המבשר את הקיץ. אבל כדי שלא תשמחו יותר מדי, תקעו לכם גם פסח. אתם יודעים, הדבר הזה עם ה„בשנה שעברה היינו אצל ההורים שלך, אז אני לא הולכת אליהם שוב,“ או „לא איכפת לי ליל־סדר עם ההורים שלך, אבל הדודות שלך והילדים המגעילים שלהן זה הורס אותי.“

כל מה שצריך זה שהאביב, הקיץ והפסח לא יתפסו אותנו עם המיכנסיים למטה. אם אתה יודע מראש שהם מגיעים, אפשר להספיק להתכונן.

הנה כמה הצעות:

(1) אל תנקו את הבית עכשיו, כי עד ליל־הסדר הוא יתלכלך עוד שלוש פעמים. כדאי לנקות — מדובר במי שהבית שלהם לא נקי בדרך כלל — שלושה ימים לפני החג, ואז יש סיכויים שמישהו בכלל ישים לב להשקעה ול־עבודת־הכפיים.

(2) זה הזמן להחליט איפה תבלו את ליל־הסדר, ומצד שני זה הזמן גם להמציא תירוצים למי שאתם לא רוצים לבלות איתם את ליל־הסדר. מה הבעייה, למשל, להגיד להורים שאתם מאוד מבקשים לשחרר אתכם הפעם מליל־הסדר בחברתם, כי במיקרה הצלחתם לקבל הזמנה לבלות את ליל־הסדר בחברת איזה אדמו„ר במאה־שערים, ואתם חייבים, פשוט חייבים, לראות פעם אחת בחיים איך זה שם. נראה את ההורים שלכם מתנגדים לדבר כזה, ונראה אותם גם מוכיחים שבעצם שום אדמו„ר לא הזמין אתכם, אלא רווקא החברים הטובים מאשדוד.

(3) ואם קרה — וזה קורה, אין מה לעשות — שליל־הסדר נערך דווקא אצלכם, אז זה הזמן לעשות את רשימת־האורחים, ולידה את רשימת־המאכלים וגם רשימה אחת של המצרכים שצריך לקנות, ואגב, חלק מהם באמת אפשר לקנות עכשיו, כשהחנויות עוד לא נראות כמו מיגרשי־כדורגל בארגנטינה. כדאי לברר גם אצל השכנים כמה כסאות הם יכולים להשאיל לכם, ואם הם יהיו בבית באותו ערב או שכדאי שישאירו לכם מפתח של דירתם.

(4) יש לכם דודים ודודות בחו„ל? זה הזמן לשלוח להם איזה ברכה. בחו„ל משתגעים על ברכות מארץ הקודש, ובמחיר של בול אתם תהיו נחמדים בכל העולם.

(5) אם יש לכם ילדים קטנים — שלושה שבועות חופש! — כדאי כבר לתכנן איפה הם יבלו שבוע או שבועיים מהחופש. סבתות זה טוב, ואחים ואחיות בקיבוץ, וחברים במושב גם כן הולך. כן, זה נכון שגם אתם תצטרכו לארח את הילדים שלהם, אבל אפילו זה כדאי, כדי להיפטר מהצאצאים שלכם לכמה ימים שקטים.

(6) כן, כדאי לעשות רשימה למי מחבריכם צריך לשלוח מתנה או פרחים, וכדאי מאוד לדאוג לדברים האלה עכשיו, כשמחיר הפרחים עוד לא הגיע למחיר חבית־נפט. נכון שאי־אפשר לקנות פרחים לעוד שלושה שבועות — אבל עציצים במשתלה דווקא אפשר. אם במקום המישה זרי־פרחים בחנות־פרחים, יום לפני הפסח, תקנו חמישה עציצים במשתלה עכשיו, חסכתם 80 שקל. אז תחשבו על זה.

עד כאן ההכנות לפסח — בשבוע הבא נציע מתכונים לחג. עכשיו נעבור להכנות לאביב ולקיץ.

(1) זה נכון שאף אחד לא הבטיח לנו שלא יהיה פתאום איזה יום גשום וקריר בשבוע הבא, אבל ברור שאת התנורים אפשר כבר לאפסן. אז הנה עבודה חשובה שאפשר לעשות עכשיו. לנקות את כל תנורי החימום היטב, למרוח במעט שמן את החלקים המתכתיים, לשים את התנורים בניילון ולאחסן במקום גבוה לשמונה חודשים לפחות.

(2) בעניין החלפת הבגדים בין ארונות הקיץ לארונות החורף — לא יודעת למה לכל עקרת־בית זה יום סיוט, כדאי פשוט לעשות את זה בתשלומים. עכשיו כבר ברור שאת מעילי הפרווה או סתם מעילי החוץ־לארץ לא נצטרך. אפשר כבר לנער אותם להעלות למעלה, ויחד עם זאת כבר אפשר להוריד כמה חולצות, ואיזה חצאית רקה בשביל יום חם נורא שיכול להגיע מחר בבוקר (אינשאללה!). כדאי, אגב, לברוק מה מצבם של ביגדי־הים וביגדי־החוף ואם המצב

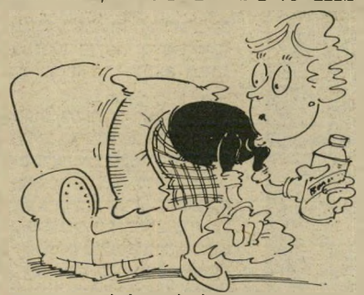

אינו טוב, אפשר אולי להתחיל לחפש ביגדי־ים במחירים סבירים. עכשיו אולי תמצאו. באמצע הקיץ היצרנים ובעלי החנויות משתוללים.

(3) זה הזמן גם לדיאטה קצרה. אני לא מדברת על השמנים, שצריכים להוריד 25 ק„ג. לאלה רק אלוהים לבדו יכול לעזור. אני מדברת על הא־נשים הרגילים, שהצ'ולנטים למיניהם סידרו להם שני ק„ג במותניים. אז עכשיו, איזה שלושה ימי מיץ וסלט והלכו שני הקילו עד החורף הבא.

(4) ואולי מחר יהיה כבר כל־כך חם שנצטרך ללבוש חולצה ללא שרוול וסנדלים בלי גרביים? אז כדאי כבר היום לעשות טיפול רגליים — מה שנקרא פדיקור, ואף איזה אמבטית שמן טובה לעור שהיה מכוסה במשך חודשים רבים. וכדאי לקנות כבר איזה קרם דוחה שמש ליום־יום. רופאי־העור החליטו שאפילו ההליכה ברחוב בשמש הישראלית זה משהו שמתקרב לאסון לאומי.

אני חושבת שנתתי לכם מספיק עבודה לש־בוע. אמא שלי תהיה כל־כך גאה בי שפעם אחת בחיים עשיתי תוכניות ליותר מאשר לחמש הדקות הקרובות. אולי זה הגיל שמביא את הרציונות והאחריות, ואולי לא.

מה יכול לפרוח ביפאן, אם לא הדובדבן?

בחג הפורים שודרה בטלוויזיה תוכנית־החי־דונים ההיתולית קח סיכון. אלא שהפעם המת־מודדים לא היו תלמידי בתי־ספר עממיים, אלא נבחרי־העם. מצד אחד ישבה קואליציה של ח„כ צחי הנגבי וח„כ פרופסור שימעון שטרית, ומן הצד השני ישבו ח„כ רובי ריבלין וח„כ מיכה גולדמן.

מתוך השאלות שנשאלו נבחרי־העם הם ידעו לענות על שלוש, וגם עליהן אחרי מחשבה רבה והתייעצות קדחתנית. השאלה היחידה שעליה ענו ממש מן המותן, היתה השאלה „מי רפק את קבוצת־הכדורגל של רמת־עמידר בירושלים?“

„מאיזה ירק עשויה הכרכרה של סינדרלה?“ אף אחד מהמכובדים לא ידע. האם הארבה כשר לאכילה, הם לא ידעו, הסיקורה — תג יפאני המסמן את פריחת ה... — הם לא ידעו. וכמה עולה לחם אחיד הם בוודאי ובוודאי שלא ידעו.

עכשיו אני מבקשת לדעת, אם בני בן ה־10 ידע את התשובות, האם זה אומר שבני לעולם לא יהיה חבר־כנסת או שזה אומר שלחברי־הכנסת יש „שכלה פחותה מאשר לילד בן 10?

כאן מתאימה המילה „תמהתני“, נכון?

פלא

מיקי ושאול אברמוביץ גרים להם כבר שנים בבית קטן של קומה אחת ברמת־גן. במשך השנים נעשה הבית קטן, כי נולדו ילדים. החליטו מיקי ושאול להגדיל את הבית. חסכו כסף, השיגו רישיונות ו...דחו את הבנייה, רק בגלל המחשבה שיבנו להם מעל הראש חצי שנה, בלי האיחור של חודשיים מפני שהפועל לא בא, והאבא של הקבלן נפטר. התקשרו עם קבלנים, ביררו מחירים, הזמינו תוכנית אצל ארכיטקט, וכשהכל היה מוכן שוב דחו את הבנייה.

אבל אז בא מישהו, וסיפר להם על שיטה

הבית המוכן תוך חמישה שבועות
הכל מוכן. מאמריקה

אמריקאית, שלפיה מזמינים את הקירות, ומ־עמידים את כל הקומה השנייה תוך זמן קצר מאוד. פיקפקו מיקי ושאול בפלא הזה, אבל הזמינו את נציג חברת אמקון. ביררו את המחיר, והסתבר שזה בדיוק כמו לבנות באופן קונבנ־ציונאלי. שאלו אותו תוך כמה זמן הכל יהיה מוכן, אמר להם שתוך חמישה שבועות.

הם היו בטוחים שיש פה איזה טריק, אבל מצד שני לא יכלו להרשות לעצמם לסרב להצעה כל כך מפתה. בסוף התפתו והזמינו.

לקח חודש ימים מהיום שהוזמן הבית ונחתם החוזה ועד שכל החומרים הגיעו מחו„ל, אבל מהיום שהתחילו להרכיב את הקומה השנייה של הבית — 4 חדרים, 2 חדרי־אמבטיה וחדר־משפחה, כולל אינסטלציה וחשמל וחלונות וסיוד ושפריץ מבחוץ — ועד שהבית נראה כמו שהוא נראה בצילום עברו חמישה שבועות! מבלי שאף פועל נכנס הביתה. כל העבודה נעשתה בחוץ.

כן, גם אני לא האמנתי, והלכתי לראות במו עיני. ראיתי וידעתי שאתם לא תאמינו, אז בי־קשתי צילום.

מיקי ושאול מאושרים. מאחר ומיקי היא טיפוס שנותן מתכונים שכוללים את כל המרכיבים, היא גם מוכנה ללכת יותר רחוק מזה, ולעזור למי שדוחים את בניית ביתם מפחד היסורים.

את — אולי היה לי זו

אוכל, ושאר הנאות

אם אתם, כמוני, חולים על סיפרי־בישול, הנה מה שיצא כאן בשבועיים האחרונים:

תענוגות הקוויאר ב„גס־טרונומיה“
ללא תוספות

בישול והקפאה לאניני הטעם מאת אריקה עוזרמן — ספר קטן־מידות ובו צילומים בשחור־לבן. אולי לא מתאים כמתנה לחתונה, אבל כדאי שיהיה בבית, אם מתכוונים להתחיל לחסוך קצת בהוצאות המזון.

עוזרמן מציעה שלא לקנות ירקות ופירות קפואים, אלא לקנות אותם טריים בשוק ולהקפיא בבית. בספר שיטות־הקפאה שונות, של פרי וירק וגם של תבשילים. המחברת טוענת שעל־ידי הקפאה בבית — לא הרבה מדי עבודה — אפשר לחסוך כ־40 אחוזים מההוצאות.

הוצאת כל אות, מחיר 18 שקלים. קצת יקר בשביל ספרון בגודל הזה, אבל אולי חוסך אחר־כך.

★ ★ ★

סידן בונה אותך הוא ספר־בישול למי שגילו שיש להם בריחת סידן מן העצמות או למי שלא רוצים שימצאו להם. 170 מתכונים עתירי־סידן, דלי־קלוריות ודלי־כולסטרול, והסברים מפורטים על מה שקורה לנו בעצמות.

ספר שנכתב בארצות־הברית, שם ממציאים את כל המחלות ואת התרופות שלהן, ותורגם לעברית, בהוצאת מודן.

★ ★ ★

והספר השלישי זה משהו שעוד לא ראיתם. מתערבים?

קוראים לו גס־טרונומיה, ויש בו צילומים של אוכל וגופות של נשים עירומות מפותלים זה בזה בתנוחות שאני, מישפחתי, מכרי וידידי עוד לא ראינו כאלה. משהו שהוא על גבול הפורנוגרפיה, אבל לא עובר אותו (אולי לפעמים טיפ־טיפה), אבל, מצד שני, הצילומים עצמם מרהיבים ביו־פיים.

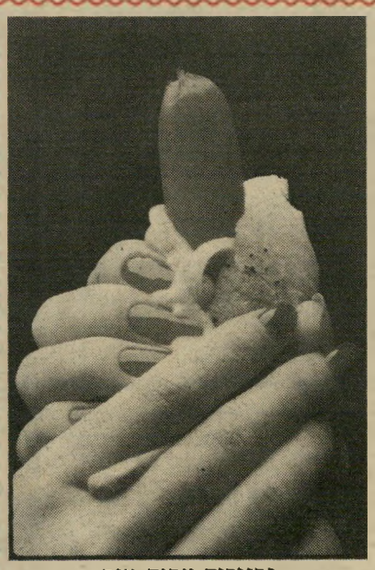

נקניקיה מבית טוב
„כמו של הנדולים“

כן, יש בין התמונות גם אי־אלו מתכונים של שיקויי־אהבה, אספרגוסים, צדפות למיניהן, קוו־יאר וסטייק טרטר. אבל, נדמה לי שאחרי שהקורא ידפדף בספר, הוא לא ירוץ למיטבח להכין אוכל, אלא דווקא לחדר השינה.

כדאי לכם להיכנס לחנות־ספרים, ולראות במה מדובר.

הוצאת דניאלה ד„נור. מחיר 42 שקלים.